

Udvalget maa anse det for at ligge udenfor sin Opgave at tage Initiativet til Gjennemførelsen af en saadan Ordning, skal det ikke stille noget Forslag i saa Henseende.

Med Hensyn til Anordningen af 30te August 1881 Post 10 er Udvalget aldeles enigt med Ministeriet i, at den derved oprettede Forbindelse imellem Forberedelsesexamen og Skolelærerexamen har vist sig saa uheldig, at den absolut bør ophæves snarest muligt; men naar det, som ovenfor fremhævet, fremgaar af Ministerens Udtalelser, at der for ham staar de to Muligheder, enten at blive staaende herved, eller paa Basis af det foreliggende Forslag at gennemføre en omfattende Forandring af Skolelærernes hele Examensforberedelse, da maa Udvalget tilraade, at det første Alternativ bliver foretrukket.

Ganske vist anerkjender Udvalget, at det efter de foreliggende Oplysninger maa fastholdes, at hvis Forordningerne ved Skolelærerexamen skulde forøges, da burde Statsseminarierne udvides med en 4de Klasse; men den Forøgelse af Examensfordringerne, som det forelagte Forslag vil medføre, er efter Udvalgets Mening hverken nødvendig eller ubetinget ønskelig.

Udvalget mener, at de nuværende Examensfordringer ere tilstrækkelig store i Forhold til Gjæringen i Almue-skolen, og for saa vidt der er blevet henvist til det Ønskelige i, at Skolelærerne kunde faae en tilstrækkelig fylldig Uddannelse til at kunne paatage sig Lærerpladser i Realskoler og Huslærerpladser med Undervisning i fremmede Sprog, da mener Udvalget, at dette vistnok kunde naaes hensigtsmæssigere ad anden Vej end den foreslaede, enten ved en saadan Forøgelse af Bevillingen til de for Seminaristers og Skolelæreres videre Uddannelse indrettede Kursus. (jfr. Forslag til Finantslov for 1888—89 § 21 IV. L.) at et større Antal Lærere kunde faae Leilighed til ad den Vej at erhverve sig forøget Kundskab, eller muligvis ved Indretning af en Tillægsexamen til den almindelige Skolelærerexamen.

At paalægge samtlige Skolelærere Forpligtelser til at lære et eller to fremmede Sprog, kan Udvalget derimod ikke anse for hensigtsmæssigt, da det jo dog vel ikke kan være Meningen at ville indføre Læsningen af fremmede Sprog i Almue-skolen, og ligesaa lidt kan Udvalget billige den af Examenskommissionen foreslaede Udvidelse af Forordningerne i Pædagogik og Tegning. Skulde Forordningerne til samtlige Skolelæreres Uddannelse forøges — hvad Udvalget, som sagt, ikke anser for nødvendigt — da er der andre Sag, som det vistnok vilde være formaalstjenligere at lægge forøget Vægt paa, saaledes Historie, Geografi, Naturhistorie og Naturlære og maaske Indførelse af lidt Nordbunds-lære.

Udvalget kan ei heller finde den Forbindelse heldig, som Lovforslaget vil tilvejebringe mellem Forberedelsesexamen og Skolelærerexamen.

Naar det under de førte Forhandlinger er blevet gjort gjældende, at det vilde være ønskelig, om Skolelærerexamen blev sat i nærmere Forbindelse med en Række andre Examiner, derved, at dens første Del kom til at falde sammen med Forprøven til disse, hvilket vilde have til Følge, at Valget af den endelige Livsstilling kunde opsættes saa meget længere, da er Udvalget nærmest tilbøjeligt til at mene, at dette, ret beset, ikke vilde være nogen virkelig Fordel.

Skolelærerstanden faar nemlig, som det er betonet i flere af de indkomne Betænkninger, og som det ogsaa blev udtalt ved Sagens første Behandling i Landstinget, sin bedste Tilgang fra Landbostanden, og de unge Mennesker i denne, som bestemme sig til at blive Skolelærere, tage i Reglen denne Bestemmelse som ganske unge, og der er formentlig ingen Grund til senere maaske at friste dem til at forandre Bestemmelse ved at indrette det saaledes, at de først skulle træffe deres endelige Valg efter tilendebragt Forberedelsesexamen. Tværtimod maa man vistnok sige, at om Skolelærergjæringen gjælder det i maaske høiere Grad end om